

N:o 266.

Af Herr Åke Andersson: Om ett tillägg till 57 § af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet af den 21 Mars 1862.

Då i författningen om kommunalstyrelse på landet under § 57 bestämmes hvilka, som äro skyldige att i kommunens utgifter deltaga, följer såsom grundsats att sådant deltagande bör ske i den kommun, der den skattskyldige har sitt hemvist, yrke eller egendom. Rigtigheten af denna allmänna grundsats lär icke kunna bestridas, men i tillämpningen synes den såsom andra regler böra hafva sina undantag, hvarom jag genom erfarenhet blifvit öfvertygad. Om för exempel en kyrkoherde, som njuter sina inkomster från två eller flera församlingar, taxeras till bevillning blott i den kommun han är boende, så dels blir hans rösträttighet alltför stor emot öfrige kommunens och dels bidrager han icke till kommunalutgifterna i den andra församlingen, oaktadt denna kanske lemnat stor del, måhända ända till hälften, af de inkomster som utgöra grund för hans fyrktal. Så finnes i min ort en moderförsamling af endast fyra hela mantal utom prestgården, der pastor utöfvar rösträtt och betalar kommunalutskylder äfven för de inkomster han erhåller af andra församlingen, som är tre eller fyra gånger större i mantal.

Af sådan orsak vågar jag föreslå ett sådant tillägg i andra momentet af nämnda § 57:

att prest må i hvardera kommunen till utgörande af kommunalutskylder uppföras för den inkomst han från samma kommun åtnjuter.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Åke Andersson.